

Ljudi, pogotovo u našem zapadnom, razvijenom svijetu, nekoć kršćanskom, svijetu demokracije, u kojem se već stotinama godina razvija koncept osobne odgovornosti i osobnih sloboda (i u kojem su se te osobne slobode branile praktički do razine perverzije!), tako lako, i čak i s oduševljenjem, prihvatilo njihovo ukidanje. Strašna je ta činjenica! Nažalost, teška je sloboda, a puno je lakše ropstvo... unatoč svim njegovim negativnim stranama. Teško je biti odgovoran za vlastitu sudbinu i sudbinu svoje obitelji, svoje zemlje... Puno je lakše pognuti glavu, dopustiti da ti stave lanac i brnjicu, izdržati i udarce biča, pa i loše hranjenje od strane gospodara, nego svaku večer zaspasti i svako se jutro probuditi sa sviješću da imaš odgovornost i da moraš sam donositi odluke: i za sebe, i za svoje bližnje koji su ti povjereni, i za svoju zemlju. Mislite da nije tako? Sjetimo se gundanja Izraelaca po izlasku iz Egipatskog ropstva i želje mnogih da se vrate natrag u njega. I pogledajmo samo koliki naši ljudi odlaze van da strancu budu sluge umjesto da vlastitu zemlju srede i budu gospodari u njoj.

Razmaženi i pokvareni

Kako je to moguće...? Europa, prostor velikih mislioca, prostor na kojem je čovječanstvo duhom doseglo svoj vrhunac, šaptom je pala... Što se dogodilo? Razmišljala sam o tome protekla dva mjeseca, i onda mi je jedna riječ, na koju sam slučajno naišla, dala odgovor na to pitanje. U engleskom jeziku riječ „razmažen“ i „pokvaren“ jednako glasi: „spoiled“. I u tome je sve rečeno. Razmaženi obiljem (kojeg mnogi nisu ni svjesni) proteklih 100 godina, iskvarili smo se. Odbacili kršćanstvo, a zajedno s njim i osobnu odgovornost. Da, „propovijedale“ su se razne slobode tijekom tih proteklih desetljeća, no najčešće je bila riječ o „slobodama“ u grijehu, a ne istinskoj slobodi koja podrazumijeva i odgovornost. A ništa ne ide tako ruku pod ruku kao grijeh i iskvarenost s totalitarizmom i totalitarističkom sviješću. I to se i pokazalo sada. Svijet grijeha, svijet lažnih sloboda koje su dotjerale praktički do perverzije, nije svijet odgovornih i istinski slobodnih ljudi. Zato je sve ovo tako lako primljeno, i to čak „with thunderous applause“...

No, ako ništa drugo, sada je barem svatko dobio priliku pokazati od kakvog je materijala načinjen.

ON JE VIDIO SVE

Zavezaše mu oči,
njemu Sv. Ivanu Pavlu II.,
vrpcom crnom kao mrak,
u Sarajevu, u Starom gradu,
godine Gospodnje 2020.

Kraljica Katarina ostavi mu Bosnu,
a i svoj neprežaljjeni Hum,
kad ono Turci na njih nalegoše.

Došao je iz dalekih krajeva,
komunizmom ljuto okovanih.
U zjenicama je nosio slobodu,
u srcu odlučnost i hrabrost.

Nije se predavao, nije uzmicao.
Tako ni ovoga puta.

Prodro je duhom kroz crninu,
zaokružio pogledom,
izustio blago riječi:
Ostavite se, djeco, zla,
pružite si ruke,
gradite zajedno bolji svijet.

I otišao je smjerno prema nebesima.

On je zaista vidio sve,
a jesu li išta vidjeli drugi?

Bučili su na ulicama,
s povezom crnim na očima.

Miljenko Stojić